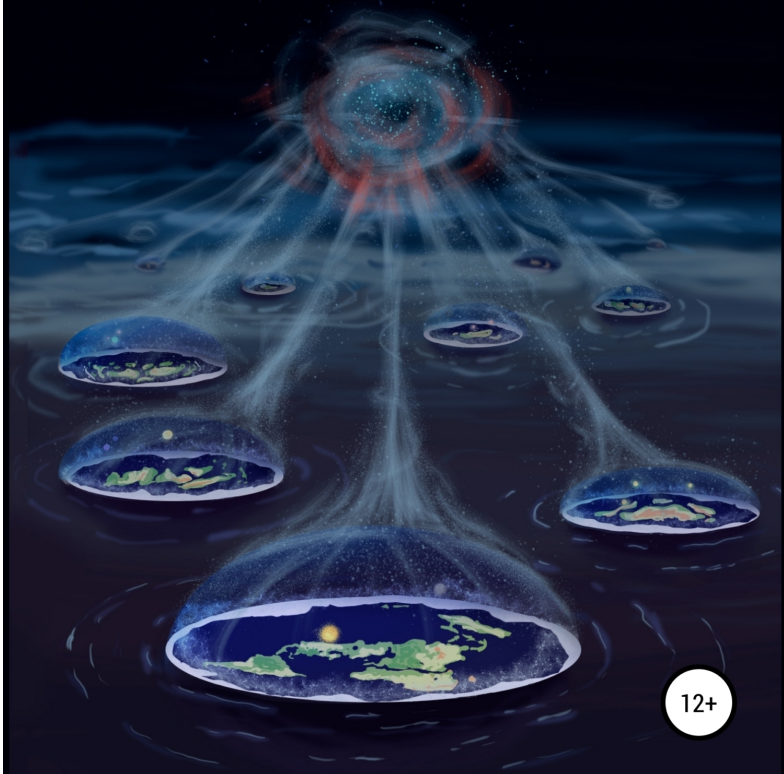

РАДМІР ГОБТВА

ПЕРЕРОДЖЕННЯ

12+

Радмір Говтва Переродження

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=63531602

SelfPub; 2020

ISBN 978-5-532-99365-5

Аннотация

Складні енергоінформаційні структури на планеті ГЕЯ сформовані чужою для людей расою, опутують її в різних секторах. Люди, потрапив в них, втрачають свою ідентичність і здатність розвитку, що призводить к вимиранню колоній, після їх деградації. Врятувати колонію можуть лише вищі жерці Метрополії. Але як це зробити, якщо чужі заявляють претензії на частину секторів планети, яку вони захоплюють? Чи зможуть люди врятувати свої колонії і мешканців ГЕї від деградації?

Содержание

Глава 1	6
Глава 2	14
Глава 3	17
Глава 4	19
Глава 5	23
Глава 6	28
Глава 7	31
Глава 8	33
Глава 9	38
Глава 10	42
Глава 11	45
Глава 12	49
Глава 13	52
Глава 14	56
Глава 15	61
Глава 16	67
Конец ознакомительного фрагмента.	69

Радмір Говтва Переродження

Когда небесной тверди страж
Откроет вновь свои ворота,
Когда дух низкий осознав -
Возможность Быть получит снова,
Придут к нам разные мужи,
Попросят шанс воскреснуть снова.

Лишь своей искренностью дух
Получит право Быть, повторно.
И снисхождения уже
Он не получит в дар у Рода.
Так Будь, Живи, Расти проворно,
Используй шанс развиться снова.

Небесной тверди страж суров,
Не впустит в дом, без объяснения.
Ты заслужи проход трудом
Воздвигнись сам за поколенья.
Тогда и страж своим щитом
Опорой станет искупленью.

Пальніков Олексій

Глава 1

Мені подобається бути учасником експедицій по колонізації планет. Але останні роки це настільки рідко відбувається. У виділеному нам секторі космосу вільних планет, придатних для колонізації, уже немає. Ті планети, які умовно придатні для життя, вимагають більших ресурсів і часу по приведенню їх у стан, при якому доступні нам форми гуманітного життя могли б жити й розвиватися. Наша планета Батьківщина існує у двох світах, тонкому й виявленому. Тонкий світ завжди називаємо Батьківщиною, а виявлений – Метрополією. Є ще більш бездоганні світи, і, найімовірніше, вони існують на Батьківщині, але досягти їх неможливо без прогресу у власному розвитку.

Колись давно наші далекі предки змогли вивести всю цивілізацію на найвищий рівень розвитку, що дозволило нам увійти до складу всесвітньої ради, одержати право голосу в ньому й користуватися всіма його перевагами. Влада ради поширюється на всі галактики. Ми маємо право голосу, як у галактиках, де живуть наші колонії, так і у всесвіті. У галактиці, де розташована ГЕЯ є одинадцять різних рас. Вони утворюють раду галактики. Якщо рада галактики не може дозволити протиріччя, то втручається раду нашому всесвіту. Це найвищий арбітраж, його рішення виконуються всіма без

виключень. Його діяльність заснована на законах світобудови. Якщо потрібно розв'язати конфлікт, то в першу чергу, перевіряється, чи не був порушений хоч один із цих законів. А далі вже приймаються рішення на основі цих же законів. На догоду кому-небудь прийняти рішення не можна. Протистояти арбітражу не може ніхто, навіть цілком галактика з усіма расами не здатна виступити проти. Галактик у всеселенні тисячі, і всі підлеглі єдиним законам. Хоча деякі й намагаються іноді обійти закон, але це виключення із правил, які рідкі.

Наше тіло може бути таким, яким ми його створимо для тієї або іншої планети. Але воно завжди буде створено таким чином, щоб виключити можливість заселення в нього іншої форми життя, яких у всесвіті чимало. Генна інженерія розвинена настільки, що біоносій, включаючи той у якому перебуваю я, може бути адаптований під будь-який клімат. Звичайно, всі ми любимо бути у формі людей носія K5. Найбільш зручна форма. Заселяючи його, ми одержуємо найбільш комфортний спосіб існування й подальшого розвитку у виявленому світі. Безтілесне існування нам не дає можливості розвиватися далі, тому що нам не потрібно боротися за виживання. Але воно робить нас практично невразливими. Якщо, не усвідомлюючи себе, потрапиш в енергоінформаційну структуру, то будеш довго її харчувати, поки зможеш вийти або вирватися з неї. Отут або сам вийдеш, усвідомивши себе, свою особистість, свою силу й унікальність, або

допомогуть ззовні. У принципі, закрити можна й навмисне, але хто це буде робити, порушуючи закон свободи волі?

Але виявилось, що така форма життя має свої обмеження. Подальший розвиток у безтілесній структурі неможливо. Для переходу на ще більш високий рівень ми повинні розвиватися. Для цього ми й використовуємо форму життя нашої цивілізації у виявленому світі. Ми вже давно навчилися її змінювати під різні кліматичні умови, але вона завжди залишається гуманоїдною.

Є й інші форми життя. Найбільш неприйнятна для нас — це форма життя рептилій, з якими в нас завжди йде протистояння. До відкритих зіткнень у нас не доходить, рада всесвіту не сприймає війни. Нападемо ми, утихомирювати будуть нас всією галактикою, а те й не однієї. Нападуть вони — аналогічно надійдуть із ними. Закони всесвіту єдині й обов'язкові для всіх. Закони світобудови нерушимі, їхнє порушення веде до виродження раси і її стирання.

У нас йде протистояння в наших колоніях. Ми створюємо придатні для життя умови на планеті, а вони шкодять нашим колоніям, щосили намагаються знищити нашу колонію й зайняти вже порожню територію. Причому, знищують колонію силами самої колонії.

От і цього разу ми летимо з місією на планету ГЕЯ. Це моя друга експедиція по відновленню колонії на цій планеті. Причому, колонії ліквідують тільки в секторах 3.9 і 3.10. Інші колонії залишаються недоторканими, але прийняти за-

ходів щодо захисту даних секторів вони не можуть. Доводиться Метрополії висилати експедиційний корпус для повторної колонізації секторів і зачищення залишків попередніх колоністів, що деградували. Правда, не завжди вдається їх зачистити повністю. Є місця в секторах, де вдається зникнути мешканцям і вони продовжують жити в секторі. Крім того, тим сутностям, які опустилися на такий рівень, що не здатні повернутися назад, занадто низько вони впали, дається шанс повернути свою колишню велич. Вони після смерті носія входять у новий носій і так доти, поки не піднімуть свою частоту до колишнього рівня. Але ще при житті їх по можливості інтегрують у нову колонію. Носії відтворюють себе самі репродуктивним методом. Тільки так вони можуть повернутися на свою справжню Батьківщину. Але народитися в нових колоністів вони не могли. Процес заняття сутністю носія такий, що, маючи більше високі вібрації, сутність вибере собі носій у тій родині, де носій буде відтворений у розвинутій родині. Частота тіла стає такою, що його не можуть зайняти інші носії, що мають низький рівень вібрацій. Це захист від потрапляння деградантів у суспільство людей, що розвиваються. А от з високим рівнем коливань сутності, навпаки, можна зайняти носій з низькою частотою, але вони цього робити не будуть. Носій, щоб утримати сутність, буде придушувати її вібрації. Таким чином, сутність втратить частина своїх сил і їх потрібно буде напружувати заново. Це наймогутніший процес її розвитку, але

мало хто хотів би його пройти саме так.

Процес зачищення простий. Ми вивчаємо носії, визначаємо їхній рівень і тих, кого можна повернути на Батьківщину, відключаємо, після чого безтілесна структура виходить із нього й вертається у свій новий старий світ на Батьківщину. Ті, хто не зможе повернутися на Батьківщину, відключенню не підлягають. Їх залишають. У їхньому відключенні немає рації. Говорять, що з тими, хто вертається, проводять роботу з очищення й відновлення їхньої частоти, після деградації на ГЕЄ. Їхній порятунок і відновлення – запорука виживання цивілізації. Чищення в чистіліще вони проходять дуже жорстку. Але саме після неї, вони стають більш стійкими до впливу у виявленому світі. Але сам я не знаю процесу чищення, мені ця область не доступна по моєму статусу. Я в носій був завантажений після своєї появи, лише пройшовши повний цикл навчання. І як молодого, спочатку, мене визначили в Метрополії в саме безпечне місце, щоб я не зміг втратити зв'язок між тілесним носієм і безтілесною істотою, поки цей навик усвідомленого контролю я не відпрацюю до досконалості. Я знаю, що якщо такий зв'язок втрачається, то подальший розвиток настільки складний, що багато хто просто деградує. Саме в цей момент важливо провести відключення. Дуже підкуповує й приводить до залежності тілесна оболонка, коли ти можеш поторкати навколо себе об'єкт, відчутти смак, запах. У такі моменти часто забувається мета знаходження в тілі, хочеться більше й більше тілесних відчуттів.

Це й приводить до того, що втрачається тонкий зв'язок між носієм і безтілесною сутністю. У цій ситуації сутність-бранець. Її треба або силою вийняти з тіла, відключивши його, що й роблять у колоніях розвинені представники нашої раси або ввести в складні умови виживання, які повернуть зв'язок між тілами, і усвідомлений процес життя розвитку продовжиться. Коли буде поставати питання виживання, то немає потреби в приємних тілесних відчуттях. Коли тіло може загинути й сутність застрягне на планеті на низьких частотах вібрацій, саме тоді, найчастіше, зв'язок відновлюється.

Як розповів мені мій наставник, на ГЕЄ після другого циклу відключень більше не проводилися відключення носіїв, а давали можливість, тим що загнала себе в первісний лад, розвинути заново. Стежили тільки, щоб їх не ліквідували ззовні. Спочатку, мало хто хотів втілюватися там. Дуже складно вижити. Але тим, кому вдавалося там пройти процес розвитку, досягали найвищого рівня розвитку й переходили на новий, більше високий рівень форми життя. При входженні в носій розвинутої сутності, зв'язок з тілом вона має дуже міцний. Якщо носій низькорівневий, базові програми якого внаслідок необхідності виживати перебувають на рівні споживання, то згодом сутність може зв'язок з носієм відновити, якщо розвиток почнеться усвідомлено. А от якщо розвиток не почнеться, то на базових установках виживання прийде довго існувати. Коли завдання сутності полягає в тім, щоб розвиватися, а їй доводиться виживати, то про

розвиток не йдеться, до вирішення завдання виживання. А це завдання вирішити буває дуже складно. У цьому й полягає складність розвитку в низькорівневому секторі. Після зачищень виникає потреба змінити умови життя нижчих і дати їм можливість повернутися на свій рівень, позбавивши їх постійної необхідності виживати.

Сьогодні ж ситуація ускладнена тим, що рептилії практично окупували сектори на планеті. Наше завдання полягає в тім, щоб, увійшовши в сектор, заявити свої права на нього, поки ще живі носії нашої останньої колонії. Якщо виявиться, що ми спізнилися й наша колонія загинула, то ми не зможемо висунути свої претензії на сектор. Буде вважатися, що сектор не заселений розумними цивілізаціями й ми будемо виглядати агресорами.

Коли тільки була відкрита ця планета, ми, знаючи про можливі й, найімовірніше, обов'язкові діях рептилій, готових на багато чого заради захоплення екосистеми, після підбора оптимальної форми життя, розбили планету на безліч секторів. Кожний сектор був накритий нами захисним куполом, існуюча природа змінена. І тепер рептиліям стало складно їх захоплювати. Одна справа, якщо це одна єдина й ціла планета, інша справа, коли це сектора. Кожний сектор не зв'язаний один з одним. Завдання в секторі, крім основної своєї мети розвитку – це втримання самого себе від вторгнень будь-яких форм: військової, інформаційної й енергоінформаційної. Те, що відбувається під куполом одного сек-

тора, не впливає на подію сусіднього. Кожний сектор може запросити допомогу Метрополії, але за умови, що в нього справні канали комунікацій з Батьківщиною.

Бувало, що із планетою давно немає зв'язку. У цьому випадку висилається флот для прийняття всіх необхідних заходів. Якщо було вторгнення, то військова допомога буде потрібна, якщо це деградація колонії, то для заяви прав на колонію потрібні представники цивілізації Метрополії.

Мені подобалася моя безтілесна форма. Тобі дуже багато підвладно. Навіть впливати на виявлений світ, при певних навичках і розвитку не представляє складнощів. Я дуже хочу досягти цього рівня. Тоді я буду представником касти жерців. Це значить дуже багато чого. Але моя тілесна оболонка дає непередавані відчуття. Я радий, що мені дозволили втілитися, так ще й у носії форми К5. До речі, на ГЕЄ, сектори 3.9 і 3.10 саме заселені формою К5. До цього були форми К3, потім К4. Але вони не були ідеальними для даної клімату-системи. К5 теж не ідеальна, але найбільш адаптована до умов цих секторів, екосистему яким не раз змінювали. Бути жерцем і бути втіленим – це великий дарунок. Бути у виявленому світі, легко перебувати в ефірному світі й впливати через нього на виявлений, це воістину чудо.

Глава 2

Ми наближаємося до планети. Сонари давно показали наявність на її орбіті флоту рептилій і їхніх союзників Нагів. Наги не завжди виступають їхніми союзниками, а тільки якщо на планеті є великі запаси води. Якщо ж води багато, то наги намагаються таку планету забрати собі або домовитися про спільне її використання. А якщо води мало, те планета їм не цікава.

От цікаво, на ГЕЄ багато води, дуже багато. Що це? Союз Нагів і Рептилій по захопленню планети? Або вони її вже ділять? Але вся планета не може бути захоплена. Проблемні тільки в секторах 3.9 і 3.10, інші ми контролюємо. На контакт із нами не виходили ні Наги, ні Рептилії. В будь-якому випадку, флот приведений у повну бойову готовність. Кораблі з поселенцями відведені в кінець флотилії, до них виставлена охорона, ударне угруповання готове шикуватися в бойовий порядок, до Метрополії переданий сигнал присутності чужих. Але бойове шиккування поки що не проводиться, це буде виглядати безпричинною агресією.

На обличчі командуючого флотом читається явне занепокоєння. Я хоч і другий пілот флагманського лінкора, і в мене багато годин польотів, але в бойове протистояння я жодного разу не вступав.

На наші запити встановити контакт по каналах зв'язку, відповіді немає. При цьому кораблі чужих не вибудовані в бойовий порядок, вони не проявляють агресії.

– Командуючий Святозар, – почувся голос старшого офіцера зв'язку, – установлений зв'язок з Метрополією.

– Виведи на великий екран, – відповів командуючий.

– Вітаю тебе Святазар, – на екрані з'явився адмірал флоту Метрополії Ілля, – доповідай обстановку.

– На орбіті планети, – доповідає Святозар, – у точці входу в оболонку планети перебувають кораблі чужих. По даним сонарів це чотири лінкори, сім крейсерів і дванадцять корветів середнього класу. Агресії не проявляють, у бойове порядок не вишукані, на зв'язок не виходять. Зв'язок із секторами присутній з усіма, крім 3.9 і 3.10. Кораблі чужих розташовані так, що увійти в під оболонку планети зможуть тільки легкі корвети. Іншим кораблям прохід перекритий. Заходи безпеки вжиті наступні: транспорт і поселенці відведені в кінець флотилії, виставлене прикриття. Військові кораблі в повній бойовій готовності, усі готові вишукуватись в бойовий порядок.

– Що плануєте почати, командуючий Святозар, – запитав Ілля?

– По-перше, постійно встановлюємо зв'язок із флотом чужих. По-друге, вважаю за необхідне увійти в точку входу двома легкими корветами й увести під оболонку планети три ескадрильї винищувачів. Флот стане на орбіті. Увійдемо в

сектори 3.9 і 3.10 і визначимося із ситуацією на місці.

– Вважаю ваші дії правильними, командуючий Святозар. – Направляю до вас додатково три лінкори. Подбайте про те, щоб на корветах було досить десанту. Ми не знаємо, що в секторах. При зміні ситуації, інформуйте мене негайно.

– Прийнято, адмірал.

Сеанс зв'язку завершився, дії схвалені вищим керівництвом. Усі завмерли чекаючи розпоряджень командуючого.

Малим ходом, ми наближаємося до планети. Наш лінкор випустив три ескадрильї винищувачів і два легких корвети, які відійшли від основної групи кораблів і йшли паралельним курсом. Чужі досі не виходили на в'язок і не проявляли ніякої активності. Після підходу основної флотилії до орбіти планети ГЕЯ, корвети й винищувачі направилися до точки входу планети. Пройшло зовсім небагато часу, і вони зникли в товщі кори планети. Зв'язок з кораблями був стійкий. Усі завмерли в очікуванні.

Глава 3

На чолі групи, що зникла в корі планети ГЕЯ був досвідчений командир корвета «Швидкий». Йому не раз доводилося рухатися по вхідних тунелях планет. На ГЕЄ він бував багато разів. Він раніше сам мешкав на ній, досяг більших успіхів у розвитку. Але для посилення метрополії, йому наказали не вертатися на Батьківщину в безтілесній формі й не втілюватися на ГЕЄ доти, поки вона повністю, кожним сектором, не буде стійка до втручань.

От група кораблів пройшла зовнішній захисний шар кори планети й потрапила в перший внутрішній захисний планетарний шар. Далі по фракталам лежить шлях до створеним нами секторам. Приховання планетарного Солара дало можливість уберегти планету від чужих. Але до цього ми прийшли набагато пізніше, після довгого протистояння з ними.

От і сектор 3.9. Увійшовши під його купол погляду відкрилася неприваблива картина. Сектор практично знищений. На запит сеансу зв'язку відповідь отримана не була. Вкрай мало місць на поверхні сектора, які могли б бути придатні для життя. Тут щось відбулося. Група прийняла бойову побудову й висунулася по намічених раніше координатах. Ясно одне, що для повторної колонізації цього сектора прийдеться відновлювати екосистему. Перша ескадрилья ви-

нищувачів одержала завдання шукати будь-які діючі військові об'єкти й відділилася від групи. Перший корвет здійснив посадку на поверхню біля основної гряди пірамід у районі столиці сектору і десант на скутерах висунувся убік однієї з них у пошуках тих хто вижив. Учасники ради правління сектора, якщо вони вижили, повинні перебувати саме там. Частина групи, що залишилася, в бойовому режимі побудувала захист периметру. Винищувачі почали патрулювати сектор зі скануванням поверхні.

Глава 4

– Командуючий Святозар, – звернувся старший офіцер зв'язку, – Вас викликає адмірал флоту Ілля.

– Встановити зв'язок, вивести на великий екран, – командував Святозар.

– Командуючий, – звернувся Ілля. – У раду звернулася делегація чужих. За їхніми словами, сектора 3.9 і 3.10 планети ГЕЯ не населені. Поселенці в них загинули. І вони готові зайняти ці сектори. А вас звинувачують у тім, що ви проникнули в планету, висадили десант у секторі 3.9 і збираєтеся його колонізувати. Це при тому, що ви прибули в цей сектор пізніше, чим вони. Контакт із чужими на орбіті встановлений?

– Ні, адмірал, контакт не встановлений, вони не відповідають на наші запити.

– Ставлю вам завдання, знайти тих гуманоїдів хто вижив. Шукайте, де хочете і як хочете. Ми сповістили раду про те, що ми не колонізуємо сектор, ми відправилися в сектори 3.9 і 3.10 з рятувальною місією й шукаємо тих хто вижив. Чужі також про це сповіщено, і вони не будуть нападати, захищаючи ці сектори, якщо ви не нападете на них або якщо ви не будете висаджувати колоністів. Шукайте живих. Кінець зв'язку.

– Зв'язок з корветом «Швидкий» на ГЕЮ, негайно, – командував Святозар, – передати отриману від адмірала інформацію, запросити вже наявні дані розвідки. Відправити другу групу легких корветів на чолі з корветом «Щасливий» у сектор 3.10, лінкору «Точний» доповнити другу групу трьома ескадрильями винищувачів. Зв'язок між 3.9 і 3.10 секторами тримати постійну.

Не пройшло й трьох хвилин, як убік ГЕІ потягнулася низка кораблів і винищувачів у похідній побудові. Зв'язок із чужими так і не встановлені. По колишньому їхні кораблі розташовані так, що а ні лінкор, а ні крейсер пройти в точку входу планети не можуть, немає місця для маневру.

Раніше сектора 3.9 і 3.10 вже обнулялися нами, вони влаштовували війну усередині сектора. І щоб виключити заняття секторів чужими, їх стирали й заселяли новими колоніями. Безтілесні сутності, які могли повернутися на Батьківщину, спершу відправлялися в чистилище, а ті, хто не міг повернутися на Батьківщину, залишалися в носіях у секторі. Їм доводилося піднімати свою частоту. Війна зі своїм видом – це страшна провина. Вона можливий тільки при втраті усвідомленого контакту між носієм і безтілесною сутністю й веде до втрати частоти. У цю війну ніхто не втручається, крім метрополії даної раси, це їх внутрішньо справа. Ми мали повне право на застосування сили до всіх, і навіть до чужих, якщо знайдемо тих хто вижив.

Потягнулися томливого хвилини очікування.

– Командуючий, – звернувся старший офіцер зв'язку, – отриманий сигнал із сектора 3.9 від корвета «Швидкий», спостерігаю на орбіті купола сектора 3.9 замасковані кораблі Рептилій. У складі групи є один лінкор класу «руйнівник» і два ударних крейсери. Агресії не проявляють, у зону сектора не входять. По даним георозвідки, у секторі підвищений рівень радіації, в озоновому шарі підвищена напруженість від плазмоїдів, рівень кисню нижче нормативного на 6 пунктів. Є припущення, що в секторі перебуває десант рептилій, такий мікроклімат їм підходить більше, чим гуманоїдам. Десант зосередився на пошуках тих хто вижив у пірамідах і підземних спорудженнях. Якщо є тих хто вижили, то вони будуть саме там. На поверхні носій загине.

– Прийнято. Командирові «Швидкого», у бій із чужими не вступати, на агресію й провокації не піддаватися. Нехай постійно передають сигнал, що виконують рятувальну місію. І ще. Виділите групу винищувачів, нехай сканують не тільки поверхню, а й підземні шари й водні масиви сектора. Нехай шукають не тільки гуманоїдів, а й Рептилій і Нагов. Можливо вони вже проникнули в сектор і чекають реакції Ради. Потрібно активізувати роботу. Такий же наказ передайте командирові корвета «Умілий» у сектор 3.10.

– Прийнято, командуючий.

Ми припускали, що складності із чужими можуть виникнути. З тонкого світу ми одержали інформацію, про те, що вона буде й нам потрібно терміново рухатися на ГЕЮ. Чужі очевидно навчилися контролювати інформаційний потік тонкого світу, тому ми не одержали запит про допомогу з ГЕІ. Це вже викликає серйозні побоювання. Ніколи недоступний для них і безпечний і надійний для нас канал зв'язку тонкого світу виявився під контролем. Чому ж ми не відстежили цього? Чому тонкий світ не вийшов з нами на контакт і не попередив? Щось не так у цій ситуації. Чи варто доповісти про свої побоювання й здогади командуючому?

Глава 5

Група десанту наблизилася до першої й самої великої «піраміди влади». По її схилах були видні сліди оплавлення породи, які могли бути викликані високим потоком енергії плазмоїду. Але він повинен був пробити діру в піраміді, а вона була ціла, виходить, ці сліди не від потужного заряду плазми. Такі сектори, як 3.9 і 3.10 не комплектуються важким флотом, інакше від піраміди нічого б не залишилося. Виходить, мав місце енергетичний сплеск, викликаний жерцями. Але, що могло змусити їх застосовувати це знання проти самих себе? Невже був порушений закон «Свободи волі» і вони не контролювали себе? Це страшний злочин перед всесвітом. Якщо це так, то сюди повинні прибути представники ради з усіх світів, включаючи тонкий. Але поки це догадки. Без людей, що вижили, вони можуть не бути враховані в раді, тому, що немає доказів.

Вхід у піраміду був, як і передбачалося, закритий. Її вершина була зруйнована, що призвело до неможливості передавати інформацію в метрополію, а також унеможливило перенос тонкого тіла в носії метрополії в тонкий світ Батьківщини.

Апарати керування були зіпсовані, відкрити вхід не вийшло. Залишається підривати. Повноваження на ці дії у групи

є.

Установивши заряди в центрі входу в піраміду, група вкрилася в безпечному місці. Залишається сподіватися, що біля входу нікого немає. Пролунав вибух.

Після того, як осіла пил, а осколки перестали падати, група кинулася до входу. Увійшовши в піраміду й обійшовши кожен її з кімнат, всі були вкрай здивовані. Піраміда виявилася порожньою. Тоді навіщо її закрили, навіщо зруйнували її наверх? Куди ділися люди? Питань ставало усе більше й більше.

Піраміда не будується одна, вони будуються комплексом із трьох або 5 штук, залежно від значимості цієї території, на якій вони будуються. Не витрачаючи час даром, група направилася до наступної піраміди. Дотримуючись протоколу, для прискорення роботи розділитися не стали. Ніхто не знає, що може їх чекати в піраміді.

Вийшовши на дорогу й зайнявши місця в скутерах, група рушила до наступної піраміди. Дивно, але чомусь стало темніти. Над сектором під куполом повинні світити три сонця. День не повинен переходити в ніч. Недостача сонячного світла з переходом на ніч ламає біоцикли носія й спричиняє прискорене зношування носія.

– Командир «Швидкого», – викликає старшина групи три. Спостерігаємо перехід дня в ніч. Як зрозуміли?

– Старший групи три, – це Олексій, командир «Швидкого», підтверджую. У вашім районі спостерігається ухід сонця

два. Під куполом працює одне сонце. Інші два сонця ушкоджені. Їхні ушкодження зараз вивчають. Ніч спостерігається над половиною сектору. До настання дня у вашім районі, за розрахунками траєкторії руху сонця, залишається дев'ять годин. Прогнозується зниження температури. Освітлення місця забезпечать винищувачі. Закінчуйте огляд пірамід і вертайтеся на базу. Огляд продовжимо із входом сонця в район проведення пошуку.

– Наказ прийняв.

Підійшовши до «малої піраміди влади», над її входом, вже забезпечуючи освітлення, завис винищувач. За схемою з попередньою пірамідою був установлений заряд на вході в піраміду. Група вкрилася в безпечному місці, винищувач поміняв позицію, зайнявши місце у видаленні від піраміди. Вібух, посипалися камені, піднявся пил. Дочекавшись падіння каменів, група увійшла в піраміду. Як і попередня піраміда, вона була порожня й на ній теж було зруйновано наверх. Залишилася остання піраміда.

Передавши інформацію, група зайняла місця в скутерах. На зв'язок вийшов пілот винищувача. Його радар перестав показувати місце розташування корвета, що висадив десант. Сплесків енергії виявлено не було, виходить, це перешкода, і встановлена вона штучно. Він зробить обліт території на висоті, поки ми будемо рухатися до третьої піраміди.

У район пошуку прийшла повна ніч. Стало зовсім темно. Сонце пішло по траєкторії середнього радіуса убік малого

континенту. Цікаво. Тут відбулися дивні події. Може, отут є тварини, небезпечні для гуманоїдів, які можуть напасти. У темряві погано видно. Тільки зв'язок з безтілесною сутністю дає повний огляд периметра. Їй не потрібно сонце, вона бачить через простір. Нашої безпеки нічого не загрожує. Шкода, що заглянути в піраміду, без виходу з носія сутність не може, це б нам спростило завдання. але втрачати носій просто так не можна. Всю роботу, у виявленому світі, доводиться виконувати у фізичному тілі.

Третя «піраміда влади» перебуває ледве далі від «великої піраміди влади», чим друга. Поки ми добралися до її, винищувач уже зробив обліт периметра й забезпечив нам освітлення місцевості.

Так само як і на перших двох пірамідах, на вершю третьої піраміди було зруйновано. Вхід також був закритий, а керування зламане. Заклавши заряд у на вході піраміди, група звично вкрилася за її схилом. Після відльоту винищувача спрацювали заряди, почувся вибух й полетіли уламки каменів. Увійшовши в усередину й обійшовши піраміду, нами був знайдений жрець, без ознак життя. Його тіло було абсолютно неушкоджене.

Було ухвалене рішення взяти тіло із собою. Дійшовши до скутерів, старшина десантної групи викликав командира «Швидкого».

– Доповідаю, в третій, малій, «піраміді влади» знайдене тіло жерця без ушкоджень, імовірно, він сам покинув носій.

Вирішили взяти його на корабель. Всі піраміди мають однакові ушкодження. На винищувачі відбувся збій у роботі радара. Ваше місце розташування не визначено.

— Вас зрозумів. Беріть тіло із собою й рухайтесь до «великої піраміди влади», ми поруч із нею, для орієнтира ми себе позначимо. Ми так само не бачимо вас на радарі. Підберемо вас при візуальному контакті. Наші координати не змінені з моменту виходу скутерів з корвета.

Злетівши нагору, винищувач забезпечив прикриття десантної групи три й указав напрямок на корвет «Швидкий». Подальше виконання завдання, через настання ночі, вкрай важке. Або продовжиться пошук з поверненням сонця, або групу висадять у сонячній ділянці сектора, і пошукова операція продовжиться.

Вся група була зведена, як пружина. Кожний вважав своїм обов'язком шукати тих хто вижив стільки часу, скільки це необхідно. Дивно було, що не тільки живих не було знайдено, але й мертвих. А вони повинні були бути. Невже плазموїдом їх усіх у цьому районі розклало на атоми й від них нічого не залишилося. Так чи інакше, стояла велика рятувальна операція, і збій у роботі радарів ускладнить її, якщо не зробить її проведення взагалі неможливим.

Глава 6

Для усунення перешкод у секторі 3.9 командиром «Швидкого» була застосована хитрість. У різних частинах сектора на висоті 20 кілометрів були переміщені винищувачі, які були побудовані строєм у вигляді восьмикутного стільника. Три легкі корвети в секторі 3.9 піднялися на рівень купола й установили візуальний контакт один з одним. Коли побудова була закінчена, всі включені радары були заکیلцьовані в один. Вся інформація з них передавалася на корвет «Швидкий». Таким чином, удалося накрити сектор 3.9 імпровізованою антеною, і це дало результат. Першою справою були засічені постановники перешкод чужих. Вони розташовувалися по території сектора 3.9 у формі шестикінечної зірки, замикаючись на замаскований крейсер, гасили радары кораблів рятувальної місії. Розрахунок у них виявився правильним. Крейсери, а тим більше лінкори в планету не ввійдуть, вхід у неї перекритий кораблями чужих, а дрібні кораблі не зможуть перебороти сигнал постановки перешкод. Для потужних крейсерів, а лінкорів і поготів, така перешкода не була чутлива. Сукупна потужність радарів, сонарів і сенсорів така, що сектор був би видний, як на долоні.

– Командуючий Святозар, – знову почувся голос старшого офіцера зв'язку, – командир корвета «Швидкий» з допо-

віддю на лінії.

– Вивести на великий екран. Доповідайте.

– Зштовхнулися із протидією чужих. Над сектором 3.9 через крейсер проведена постановка перешкод. Сектор був недоступний для радарів. Зараз удалося розкрити систему постановки перешкод. Ми готові знищувати генератори перешкод на поверхні сектора. Запитую дозвіл на проведення операції.

– Атаку не дозволяю. Зберігайте побудову й тримаєте сектор під контролем радарів. У секторі 3.10 справи йдуть значно краще. Зараз я до вас направляю частину кораблів із цього сектора. Вони продовжать пошукову операцію, а ви забезпечите роботу радарів. Як тільки будуть знайдені живі люди, генератори перешкод потрібно буде захопити й представити як доказ втручання чужих у життя колонії.

– Вас зрозумів, командуючий. Зберігаємо стрій, очікуємо допомогу.

– Викликати корвет «Щасливий».

– Командир «Щасливого» на зв'язку».

– «Говорить командуючий Святозар. Один корвет і одну групу винищувачів направити в сектор 3.9 на допомогу групі «Швидкого». У секторі поставлена перешкода. Вони продовжать пошукову операцію, поки група «Швидкого» виконує протидію перешкодам. Старшим сектора залишається командир «Швидкого».

– Вас зрозумів, командуючий.

Цікаво, коли чужі догадалися про те, що їхні дії розкриті? Чи можуть вони щось почати? Якщо трапиться зіткнення, то поки основний флот пройде в планету, крейсер чужих і його винищувачі можуть нанести відчутні втрати пошуковим групам. Як би там не було, вести бойові дії не хотілося. Але якщо чужі винні в загибелі колонії, хіба можемо ми це пропустити. Одна ця думка привела до того, що ненависть до них почала наповнювати мене зсередини. Потрібно нормалізувати подих. Не можна дозволити їй захопити мої думки. Свідомість повинне бути чистим. Не можна втратити зв'язок із сутністю.

Глава 7

Друга група, на чолі з корветом «Щасливий» підійшла до сектора 3.10.

Пройшовши купол і ввійшовши в сектор 3.10, погляду відкрилася така картина, яку просто ніхто не очікував побачити. Практично весь сектор був занурений у воду. На поверхні залишалося чимало ділянок суши, але це в основному гірські вершини й плато, що перебували раніше вище рівня води. Зв'язок з живими колоністами в секторі встановити не вдалося. Якщо люди вкрилися в пірамідах, то доступ до них зараз заблокований водою. Невідомо, скільки вони зможуть перебувати в них. І чи є в них хто-небудь? Що могло викликати потоп?

Командир «Щасливого» доповів про побачений командуючому флоту й відразу після доповіді віддав наказ досліджувати ділянки суши. Був шанс, що люди встигли піти від стихії й укритися в горах або в лісах, що залишилися не зворушені потопом.

Цей сектор, як і інші, для захисту оточений товстим, багатокілометровим шаром льоду. Підняття рівня води могло бути або надходженням її із сусідніх секторів, що навряд чи, рівень води хоч і високий за межами купола, але купол не дасть їй проникнути в сектор. Другою причиною такого по-

топу могло бути зрушення тектонічних плит у секторі, відділення континенту й затоплення його. У цьому випадку справи йдуть складніше. Зібрати зайву воду й повернути в сектор придатне середовище існування можливо, і цим будуть займатися, але розлам кори сектора не дозволить його скріпити назад. Прийдеться знов переміщати ґрунт, створювати континент, а в кратери, що утворилися, увести воду. Це дозволить вивести на поверхню значні ділянки суши, але, у той же час, створить додаткові моря в секторі.

Але це все буде потім. Зараз потрібно знайти живих. Якщо їх не буде, то й займатися відновленням сектора може й не прийдеться, а для нагов такі умови життя, з рясною кількістю води як раз є придатними для життя. Цікаво, чи мають вони відношення до цих подій? Може, це вони все влаштували, і відразу приготували собі придатне середовище існування?

Пірамід на поверхні не виявилось ні однієї. ескадрильї винишувачів розосередилися й почали прочісувати ділянки суши. Десант чекав від них інформацію. Робити наземну пошукову операцію не поспішали. Ходити по поверхні в пошуках живих, це як шукати гілку в стозі сіна. Чекали цілєвказівку від винишувачів.

Глава 8

Вході пошукових операцій по континентальній частині сектора 3.10, що залишилася не затопленої, знайти живих людей не вдавалося. Зате, були багаторазово зафіксовані тварини. Це давало надію на те, що люди, що вижили в потопі, на плато є. Вивчивши сектор, удалося встановити просту закономірність. Якщо на порожніх місцях не було поселень, то в лісовій частині плато проглядалися дороги. Якщо йти по них, то знайти людей, що вижили, якщо такі є, стане можливим.

Корвет «Стрімкий», приземляючись на різних зручних для посадки площадках, залишав групи десанту, які на скутерах направлялися в ліс по дорогах.

Входячи в ліс, проводилося його сканування на наявність живих форм життя, наявності кам'яних або металевих будівель. Стан укочених доріг говорило про те, що живі люди тут є.

Кілька годин пошуків не привели до успіху. Але вдалося з'ясувати, що деякі дороги перетинаються в хащі лісу. Трьом групам вдалося зустрітися на розвилці. А це вже явно справу рук людини. Але де ж люди? Чому їх немає? чому ніхто не відгукується? Адже не може ж бути, щоб не було чути скутери? Отут явно живуть не дикі племена, раз у них є такі

дороги з перехрестями.

Дрони на скутерах фіксували весь процес пошуку. Вони зберегли всі дії десанту, запам'ятали всю лісову місцевість. Обробивши інформацію декількох дронів від різних груп, була побудована тривимірна модель вивченої частини лісового масиву. У ній виявилася одна дуже цікава деталь, не побачена на ходу зі скутера. Від доріг убік хащі лісу відходили вузькі стежки. З дороги їх видно не було, а от по тривимірній моделі вони проглядалися чітко.

Вийшовши до однієї з них, група розбилася на три частини. Перша залишилася охороняти скутери, друга забезпечувала прикриття першої з хащі й третьої з тилу, а третя направилася по стежці в хащу. Іти було зручно, стежка була добре протоптана. Якби вона була стара, то вона б поростила травою. Значить їй користуються. Це дає надію на те, що люди, що вижили, не є дикими племенами.

Пройшовши кілька кілометрів у хащу, передова частина групи стала вловлювати захід диму від багаття. Дуже дивно, адже з повітря дим видний не був.

Стежка стала ставати ширше. Пройшовши ще пару сотню метрів по ній, крізь густу хащу група вийшла на поселення людей. Їх дома розташовувалися в землянках. Дома з колод були побудовані таким чином, що, входячи в будинок, ти спускаєшся по сходам вниз. І таких будинків було кілька десятків. Людей видно не було. Але вони отут явно були. Гарне маскування. Дома з дерева. От чому ми їх не ба-

чили. Сканер сприймав деревину як ліс, а кам'яних і металевих будівель тут не було. Дома низькі, практично, як повалені дерева. Дуже розумно. Видимо, люди розуміли, що їм необхідно ховатися, і для виживання потрібне маскування. Увійшовши в лісове селище, активувавши силове поле, про всяк випадок, командир пошукової групи став звертатися до жителів на нашій рідній мові, після чого це став робити дрон на різних діалектах.

Двері одного з будинків відкрилася, і звідти вийшов молодий світловолосий чоловік, на вигляд йому було всього лише два періоди. Волосся були довгі й підв'язані яскраво червоною стрічкою. Він був одягнений у десантну амуніцію, на зразок нашої, у руках тримав на приготуванні плазмагон. Що ж, істоти розумні, це радувало, але ставало не по собі від відчуття, що ти, як мішень у тирі, під прицілом. Напевно наше наближення вони помітили й вибудували захист, що ми не бачимо. Дрон продовжував сканувати периметр. Друга група, що прикриває нас із тилу, одержувала від нього всю інформацію. Для прикриття третьої групи вони стали обходити поселення ліворуч, раптом почнеться бій, то вони зможуть атакувати поселенців із флангу.

Чоловік, що вийшов, опустив зброю вниз, підняв праву руку до гори й вимовив на знайомій нам мові слова: «Вітаю Вас. Хто Ви, і з якою метою прибули до нас?».

Командир групи опустив свою зброю, підняв праву руку й привітав незнайомця: «Світ вашому будинку. Ми з Метро-

полії. Прибули з рятувальною місією. Шукаємо живих. Чужі заявили свої права на сектор, тому що він ненаселений».

— Я командуючий збройних сил зони дев'ять сектора 3.10 ГЕІ, поселення Метрополії. Моє ім'я Олексій. Я радий Вас привітати. Ласкаво просимо.

Напруга між усіма стало спадати. З будинків стали виходити люди, не більше двадцяти чоловік і все зі зброєю.

Їм вдалося врятуватися від потопу тільки тому, що їх попередили жерці. Задовго до потопу вони покинули міста й укрилися в лісі, де продовжували жити дуже усамітнено. Вжити за всяку ціну, саме це й було їхнім завданням. Зустріти рятувальну місію й підтвердити права на сектор гуманоїдів.

Як з'ясувалося, зв'язок з метрополією вони втратили давно. Внутрішня війна призвела до того, що засоби зв'язку з метрополією були зруйновані. Причини війни їм до кінця не ясні. Ясно одне, улаштувавши війну одного народу між собою агресори знищили наверх «пірамід влади», і зв'язок з метрополією пропав. Вони хотіли окупувати весь сектор собі й наївно марили, що зможуть отут володіти всім. А далі було зроблено те, що за задумом щирих улаштовувачів війни повинне було звільнити сектор.

Саме тому, жерці виселили людей у ліс і в гори. Вони повинні були врятуватися. Зв'язку між ними не було, щоб їх не відстежили. У цьому величезному лісі є не менше двадцяти поселень. Їх можна знайти пішим порядком. За поселення в горах нічого не відомо. Жерці залишилися в пірамідах. Най-

імовірніше, вони покинули носії, залишивши їх усередині пірамід. Змінивши рівень води, можна буде до них добратися, але не виключено, що вони зараз уже на Батьківщині.

Але як же тоді метрополія підтримувала зв'язок із сектором 3.10 якщо піраміди були ушкоджені? Щось нам не відомо про те, як змогли розвинути свої технології чужі. Але розбиратися в цьому – не завдання групи. Про знайдених поселенців було повідомлено в метрополію.

До прибуття спостережної місії в сектор 3.10 поселенці перебувають під захистом флоту ,який прибув в сектор. Побудова винищувачів над периметром було проведено таким чином, щоб створити силовий захисний купол над поселенням. Інших поселенців було ухвалене рішення не шукати. Якщо їх знайти, то безпеку їм було забезпечити складно, занадто малі сили перебувають у секторі. А раз ми не знайшли їх, то й чужі їх не знайшли. Нехай думають, що ті, кого ми охороняємо – це єдині що вижили. До приходу основних сил флоту будемо створювати дану видимість, щоб не наражати на небезпеку тих, кого ще має бути знайти.

Глава 9

На орбіті ГЕІ кораблі чужих продовжували блокувати вхід у планету. Зв'язку з ними не було. Але по каналу зв'язку з метрополії була отримана відповідь, що нас не впускають тому, що побоюються, що ми займемо «порожні» сектори 3.9 і 3.10, які вони знайшли. Таке їхнє поводження було неприпустимим, блокувати кораблі раси, що населяють планету, не можна, але починати війну через це так само було неприпустимо. Усе вирішується мирним шляхом. Головне, чію сторону займе рада. Протистояти раді ніхто не буде. Даремно.

У Метрополії знали про знайдений живих у секторі 3.10. Беручи до уваги незрозумілі збої в засобах зв'язку з колоніями, коли сектор був майже знищений, а зв'язок ще був, було ухвалене рішення, зв'язок з пошуковими командами не переривати й постійно виходити на візуальний контакт. На випадок, якщо канал зв'язку буде перехоплений, така перевірка буде надійною й захищеною від втручання.

Тепер всі зусилля були зосереджені на пошуку живих у секторі 3.9. Повинні ж і там бути що живі поселенці.

З підпростору до флоту Метрополії вийшли лінкори, прислані адміралом. Перше, що вони почали робити, це повідомили про збої в навігації й проблемах управління лінкора «Відмінник», що зовсім випадково йшов прямо в точку вхо-

ду планети. По всіх каналах зв'язку чужим повідомляли, про неминуче зіткнення лінкора з кораблями їхнього флоту. Але на зв'язок чужі так і не виходили. Про всякий випадок, передбачаючи такий сценарій, через раду чужим повідомили про несправності лінкора, і що його не можуть зупинити, він уріжеться в кораблі чужих і будуть жертви. Рада галактики, звичайно розуміла, що відбувається, але все-таки наказали чужим зробити маневр і ухилитися від зіткнення. Зберігати життя – це закон першорядної важливості.

Чужі теж розуміли, що самий великий, а точніше величезний лінкор людей із включеними силовими полями просто пройде через них, як гарячий ніж, крізь масло. Зупинити його можна було б, атакувавши, але це призвело б до військового конфлікту. Рада сповіщена про проблему, чужих довели до відома, їм видали приписання, як діяти. Відповідальність лежала б на них, якщо б трапився військовий конфлікт. А виправдання діям лінкора людей, хоч і формальне, але все-таки було.

Потужність в щитах «Відмінника» усе підсилювалася, два інших лінкори прикривали його із флангів. Зброя була наведена в готовність, але в бойове положення не виводилося. Всім своїм видом вони показували, що атакувати не збираються.

Флот чужих почав відходити від точки входу в планету, у яку не швидко, але все-таки точно й упевнено йшов «Відмінник». Як тільки кораблі чужих відійшли убік, прямо перед

входом у планету зупинився «Відмінник». Він закрити собою вхід всім судам, крім дрібних винищувачів. Його силове поле було великим і потужним. Зштовхнися з ним корвет, це приведе до його руйнування.

Зупинившись, командуючий лінкором «Відмінник» Радомір повідомив, що приступає до ремонту кермових двигунів і тестування навігаційної системи. Через адмірала флоту Іллю виявив свою вдячність і подяку чужим за розуміння й недопущення жертв. Тепер уже чужі залишилися відрізними від планети. Їхній флот, що перебуває в планеті, не мав підтримки. Три прибулі лінкори стали друг над другом й стали сканувати ГЕЮ. Командування не безпідставно вважало, що чужі явно встановили засоби перешкод й перехоплення зв'язку. Або це стаціонарні об'єкти на корі планети, або усе-редині планети є кілька великих кораблів, а не один замаскований крейсер.

Поки проводилася операція, Метрополія викликала всі сектори ГЕІ, з якими зв'язок і раніше був. Потрібна була перевірка й підтвердження того, з ким саме встановлений зв'язок. Крім того, всі ради секторів сповістили про проблеми в секторах 3.9 і 3.10. Одержавши підтвердження, що інші сектори в безпеці й конфліктів у них нема, Метрополія прийняла рішення: до прибуття спостережної місії в планету кораблі не вводити. Їхнє уведення буде здійснено разом з місією, якій потрібно буде представити дані сканування ГЕІ. Якщо будуть знайдені підтвердження про наявність засобів приду-

шення зв'язку, це буде використане проти них. Всю відповідальність за загибель людей покладуть на них. Адже війну усередині сектора можна було б запобігти або зупинити, якби не порушився зв'язок. Якщо нічого не знайдуть, якщо сектор 3.9 виявиться нежитловим, у цьому випадку чужі одержать можливість його не віддати.

Глава 10

Ще до приходу посилення із сектора 3.10 командир «Швидкого» просто ламав голову, де могли б вижити люди в умовах застосування такої зброї й практично знищення екосистеми на поверхні землі? Потрібні тепло, вода й світло для виживання. Крім того, питання харчування залишалося відкритим. Якщо люди тимчасово вкрилися від бойових дій, то це одне. У цьому випадку складність полягає в тому, що заселити сектор не представляється можливим. Умови для життя не придатні. Якщо ж удалося знайти місце для виживання, придатне для життя, то навіть, знайшовши людей, їх не можна буде забрати в метрополію, або розселити по сусідніх секторах. Адже це означає, що ми залишаємо сектор. Цього допустити не можна. Виходить, що, знайшовши живих, ми змушені їх залишити там, де знайдемо, доти, поки не відновимо екосистему сектора. Це може зайняти дуже тривалий час. Зміняться покоління поселенців, перш ніж їм можна буде вийти на поверхню. Стоп! На яку поверхню? Точно, це ж може бути вихід. Саме під поверхнею й могли вкритися люди. Передбачаючи війну, жерці могли вкрити людей у підземних катакомбах, гротах. Там тепло, там є вода, у крайньому випадку, її можна туди підвести. Там є світло, його організувати не проблема. Не сонце звичайно, і не Солар, але

світло. Ультрафіолет, денне світло, вода, тепло із глибини, вентиляція на поверхню. Точно! От вона – відповідь. От де потрібно зосередити основні сили для пошуку. Ну й піраміди перевіряти. Потрібно відшукати жерців. Зрештою, звернутися до Батьківщини й повернути жерців у носій. Один непошкоджений носій був уже знайдений.

– Викликаю «Швидкий», це командир корвета «Незворушного».

– Я командир «Швидкого». Ельдар, входьте до сектору. Починайте огляд пірамід з північно-східної частини, що перебуває в сонячному світлі. Частина пірамід нами вже оглянута. Якщо в пірамідах будуть покинуті носії, забирайте їх на борт і зберігаєте в капсулах. У нічних ділянках пошуки не проводьте. Умови екосистеми умовно придатні для життя. Використовуйте системи життєзабезпечення. Подальші інструкції я дам пізніше.

– Вас зрозумів, Олексій, приступаємо до пошуку. Ми будемо рухатися за сонцем, щоб завжди бути у світлі.

– Чекаю доповіді після кожної оглянутої піраміди.

Де ж шукати катакомби й гроти? Хто з ким воював і чому? Якщо ми знайдемо когось, то хто вони будуть? По-перше, вони будуть люди, це важливо. А от яку роль вони грали у війні? Можливо, припускаючи війну з кимось, вони й знищили сонця й зіпсували екосистему. Якби вони були агресорами, то знищувати екосистему не потрібно, вона потрібна

для життя, а якщо захисники, то вони могли й знищити, щоб не дати можливості ворогові жити в секторі. А катакомби – це запасний план виживання. Приготували відхід і завдали удару. Якщо це чужі випалили сектор, то їм такі умови для життя придатні, вони могли випалити сектор. Але вести війну з гуманоїдами вони б навряд чи зважилися. Якщо це розкриється, то їм лиха не минути. Виходить, ти що вижили в гротах – це захисники сектора. Живі в пірамідах можуть бути представниками кожної зі сторін. Значить із ними треба бути обережними. Після поділу сутності й носія сутність жерця може відправитися на Батьківщину. Її вже не будуть цікавити проблеми виявленого світу, але жерця й так вони не повинні хвилювати. Тоді чому вони допустили війну? Як би там не було, відповідь буде отримана, а поки що потрібно знайдені носії ізолювати.

Глава 11

У секторі 3.9, пілот одного з винищувачів, тільки-тільки прибулої на допомогу ескадрильї, повідомив, що в горах їм була замічена печера. Передавши координати на корвет «Щасливий», він став більш уважно оглядати цю ділянку. На глайдерах з корвета була відправлена група десанту для вивчення печери. Усі сподівалися, що там будуть Живі.

Вибравши зручне місце для посадки, десант покинув глайдер і рушив до гори. Вхід у печеру був розташований таким чином, що здійснити посадку поруч із ним не було ніякої можливості. Групі стояло піднятися пішки наверх на гору. Радувало те, що це була не стрімка скеля, але все-таки підйом займе якийсь час.

Шлях хоч і не був складним, але все-таки доводилося йти нагору в аmunіції й не по дорозі, а по вузьких стежках. Судячи з їхнього стану, стежки явно не були занедбаними, і ними користувалися. І якщо отут є живі люди, то вони напевно чули звуки винищувачів, чули глайдер, але чому тоді не вийшли зустрічати, не дали про себе знати?

Не пройшло й двох годин, як ми наблизилися до печери. Вона явно була населена. Для безпеки було вирішено першим пустити автономного дрона й просканувати печеру, а також візуально простежити за тим, що відбувається усере-

дині. Якщо чужі вже були отут до нас, вони могли розставити пастки.

Дрон просувався в глиб печери. Нічого незвичайного на його шляху не було. Пройшовши з півсотні метрів, печера розділилася на два стволи. Виставивши охорону у входу в печеру, група увійшла усередину. Відправивши дрона в лівий ствол, оператор і з ним п'ять чоловік залишилися на розвилці. Інші зайняли оборону в правому стволі. Можливо, всі ці заходи були зайві, але невідомо, що або хто чекає усередині.

Дрон вийшов до великої порожнини. У лівому куті горів вогонь. Було обладнано кілька лежанок. У правій частині був ще один тунель. Без зайвих роздумів, дрон був спрямований у нього. Пройшовши ще десяток метрів, дрон вийшов у ще одну порожнину. Тут також горів вогонь, але вже в правому куті. І раптом у вогню в поле зору дрона потрапили люди. Їх було сім. Вони були налякані, стиснулися в групу, у руках тримали палки, рогатини. По їхньому виду, можна було припустити, що це просто первісні люди. Робот вступив у контакт. Але на його мову люди не реагували. Праворуч і ліворуч від дрона були тунелі. Приблизно, правий тунель виходив на групу десанту з пошукової команди, а лівий ішов у глиб скелі.

Від розвилки групи пройшли тунелями до дрону. У порожнинах печери був неприємний запах вологості. Вийшовши до дрону, обидві групи змінили на своїй зброї режим сили заряду на паралітичний. Знайдені люди стали перегово-

рюватися, але їхня мова була незрозуміла. Це були явно не чужі. Але й представниками колонії, що вони рятують, їх теж назвати було не можна.

Відправивши інформацію командирові «Швидкого», були отримані вказівки вивести цих людей, паралізувавши, і продовжити пошуки в печері. Навіть ці люди, які стали дуже дикими, все одно є гуманоїдами. Навіть при їхній наявності, сектор 3.9 можна оголошувати населеним і претензії чужих необґрунтованими. До групи в скелі направили ще групу десанту.

Паралізувавши диких людей, організували їх виведення на поверхню. Винищувач у небі не фіксував руху живих істот або дронів.

Дрон рушив у ліву печеру. Пройшовши не більше півсотні метрів, вийшов у дуже великий зал, у якому було більше ста живих людей, таких же диких. Вони були озброєні рогатинами й кам'яними сокирами. Зайнявши оборонну позицію, вони чекали. Десант теж не знав, що робити. Людей багато, всі дикі. Чи є в них колоністи, що вижили? Чи варто продовжувати там пошук? Чи займаються вони канібалізмом? Яка глибина й довжина печери? Диких людей явно було багато, убивати їх не можна. Можна було б паралізувати, але можливі жертви серед десанту. Ситуація була напружена. Усі чекали.

Дрон сканував приміщення. У ньому були ще стволи тунелів. Схоже, це було велике поселення. Можливо, воно

сформувалося в попередні зачищення й не були знайдені пошуковими групами. В будь-якому випадку, це гуманоїди й вони отут живуть, а це значить, що в чужих немає прав на цей сектор. Але що з ними робити? Залишити так або вивести на материк у ближче до нових колоністів? Кинути сотні сутностей нашої раси на таке існування було б неприпустимо. З іншого боку, якось же вони виживали стільки років у цих печерах.

Може бути, їх відключити й, переселивши в дитячі особини носіїв, інтегрувати в нову колонію? Так їм буде легше стати на шлях відновлення. Хоча, звичайно, їхні первинні інстинкти хижака будуть домінувати над інстинктами високого порядку. Але ця проблема контрольована. Механізм контролю вже давно й успішно реалізований.

Нова доповідь на «Щасливий» занурила його командира у роздуми. Він зв'язався з командуючим флотом, що, у свою чергу доповів про знайдених людей адміралові. До одержання вказівок, ніяких дій не вживали. Хоча б дикі племена не почали нападати.

Глава 12

Інформація із сектора 3.9 була в терміновому порядку доведена до членів ради. Для її підтвердження була сформована спостережної місія, що повинна була дати свою оцінку. Для об'єктивності, у місію входять всі раси. Тепер завдання полягає в тім, щоб зберегти знайдених людей живими. Прибуле підкріплення зайняло зовнішні позиції в печері, для її захисту від можливого втручання неврахованих сил сектора. Група винищувачів так само уважно контролювала периметр. З метою безпеки, точні координати печери передані не були. А то раптом вона «випадково» обвалиться.

Щоб захистити десант у середині печери, було встановлено силове поле, що перекриває тунелі. Так виключили вихід поселенців на поверхню. Чекати місію було не довго по космічних мірках. Але, перебуваючи на планеті, час перельоту, входження в планету й прохід по фракталам здавався нескінченним. Це кілька днів. Залишалося сподіватися, що люди в печері мають запас їжі й води. Дрон перебував у зоні знайдених поселенців, відділений силовим полем від десанту. Він, використовуючи всі свої можливості, сканував печеру й тунелі, а також фіксував переговори цих людей, намагаючись виділити в їхній мові знайомі слова. Визначити їх мову й вступити в контакт було б дуже важливо. Але є й крайній

випадок. Це відключити сутність від носія й вступити в контакт із нею. Для цього є жерці, які можуть перебувати в різних вимірах. Залишаючи носій, вони вертаються в нього так само легко, начебто одягають одяг. При цьому носій, на час відсутності сутності, не псується. Жрець – це сутність вищого порядку, що пройшла всі етапи розвитку. Вона вселяється в носій на будь-якому етапі, хоч у дитячий, і росте разом з ним від дитинства, хоч у дорослий, хоч у готовий носій, створений штучно. Неважливо. Головне, що він на всіх етапах ніколи не втрачає зв'язок між сутністю й носієм і, крім цього, саме вони є тими, хто найчастіше відправляється з колонії на Батьківщину через піраміди, а потім вертається у свій носій. Їм зовсім не складно сформувати з ефіру плазмод, досить потужний для оборони або нападу на сухопутні війська або легкі кораблі. Але все-таки їхня сила не йде в порівняння з тією бойовою міццю, що несуть військові кораблі.

Система ієрархії в нас досить проста, але в той же час має певні обмеження для дуже багатьох. Кастовість. Це форма існування нашого суспільства. Це стимул рости всім. Кожна каста шановна й шанована. Якщо ти входиш у касту, то ти вже поважна людина. Ти досяг певного рівня розвитку своєї сутності й увійшов у групу. Перебуваючи поза кастою, ти не маєш таких привілеїв, як ті, хто входить у касту. Але ти маєш право розвиватися, жити поруч із тими, хто знаходиться в ній. Тобі буде заборонено створювати з ними дітей. Дитина вийде низькочастотною і зможе впустити в себе тільки сут-

ність із низькими вібраціями. А така людина в касті може привести до її розкладання. Якщо безтілесної форми існування це не стосується, там все просто, низькі вібрації, ти навіть не зможеш потрапити на Батьківщину, залишаєшся на тій планеті, на якій перебуваєш, а на Батьківщині ти не зможеш деградувати, то для тілесних форм життя це важливо. Таке обмеження змушене. Але низькорівневий носій деградантів, навряд чи може бути зайнятий сутністю. У теорії, низькочастотних сутностей бути не повинно, принаймні багато. Дорослішаючи в кастовому суспільстві, сутність у такому носії повинна розвиватися й, це не повинне викликати проблем. Але найчастіше, такий носій, будучи не зайнятим, при народженні загине.

Глава 13

Навіть після того, як найшлися живі люди в печері, у секторі 3.9 пошукові групи продовжували по черзі оглядати піраміди. Оглянувши біля десяти штук, в них нічого знайти не вдалося, всі вони виявилися порожніми. Опираючись на свій здогад, Олексій був готовий до того, що піраміди виявляться порожніми. Але не перевірити їх було не можна. До того ж, вивчаючи карту й ландшафт він, багато в чому покладаючись на інтуїцію, намагався визначити, які саме катакомби можуть бути рятівним будинком для людей. Можливо, шукати потрібно там, де поруч недалеко була вода. Швидше за все підземні води не забруднені. Перше місце пошуку він визначив, як гірський масив у центральній частині сектора. Наявність поблизу гір ріки давало певну впевненість в тім, що саме отут будуть знайдені не дикі люди, що вижили. Принаймні, його інтуїція йому саме так і підказувала, а вона його ще ніколи не підводила. Треба передати цю інформацію Ельдару, а від нього всім пілотам винищувачів. Але, раптом чужі контролюють переговори. Вони можуть довідатися про здогади. Адже, швидше за все, вони припускали, що почнеться пошук з пірамід. А якщо не знайдемо нічого, то заберемося із сектора. Можливо, чужі знають, що люди вкрилися в катакомбах і печерах. Але в нас бракуватиме ча-

су їх обшукати. А часу обмаль. Розрахунок простий. Прилітає спостережна місія, констатує факт незаселеності планети. Ми шукали досить довго й, виходить, планета порожня, раз ми не знайшли нікого. Перехопивши інформацію із сектора 3.10 про знайдених що вижили, чужі поставили перешкоди на сектор 3.9, щоб хоча б отут не дати нам знайти живих. Якщо це так, то вони знають, що ми обійшли перешкоди й контролюємо сектор на радарх. Вони знають, що ми хочемо захопити їхніх постановників перешкод. Тепер ми не знаємо, чого можна від них чекати. Над куполом знаходиться їх крейсер. Що вони можуть почати? Атаку вони не почнуть, вони, напевно, уже знають, що на орбіті планети наш флот, додатково посилений трьома лінкорами. Знають, що вхід контролюємо ми, а не вони. Принаймні, вони повинні це знати. Чи можуть вони улаштувати землетрус? Так, безперечно, із системою зв'язку треба щось вирішувати. Якщо наші переговори слухають, то це серйозний недолік. Видимо, в них є наші установки зв'язку з кораблів, захоплених в секторі. Поселенцям не дозволяється залишати стільники, але про всякий випадок, у них завжди є кілька кораблів. Видимо, вони потрапили до них у руки.

Якщо переговори слухають, виходить, про знайдені дикі племена в секторі вони вже знають. Правильно, що підсилили групу прикриття цього плем'я.

Здогадів дуже багато. Що з них істина? Довідаємося, коли знайдемо нормальних, що вижили. Зараз, щоб сховати наші

наміри, потрібно переміняти систему шифрування зв'язку. Офіцер зв'язку згенерував код, після чого створив скрипт на зміну шифру для прийому й передачі даних по каналу зв'язку. Без нього розшифрувати дані буде неможливо. Коли скрипт для завантаження в модулі зв'язку був готовий, на корвет «Незворушний» відправили сержанта десантної групи, нібито з повідомленням. Для проведення відволікаючого маневру, після повернення сержанта, всім пілотам пошукових винищувачів, включаючи тих, хто забезпечує придушення перешкод, пропонувалося припинити пошуки й приземлитися в уцілілому порту сектора для одержання інструктажу командира корвета «Швидкий». Нехай буде загублено небагато часу, зате ми будемо працювати без «зайвих вух». А поки буде йти інструктаж, всі модулі зв'язку винищувачів будуть прошиті новим скриптом. Так само, було вирішено відправити один винищувач у сектор 3.10 і один винищувач на лінкор командуючого флотом. Ситуацію потрібно було відновлювати. На всі дії по захисту зв'язку пішло біля двох годин. Саме стільки часу знадобилося на проведення всіх необхідних дій. Як тільки придушення перешкод було відновлено, всі кораблі перейшли на новий, захищений канал. А для введення чужих в оману, по каналу, що вони прослуховували, їм давали дезінформацію про проведені пошукові заходи. Нехай думають, що ми нічого не можемо знайти й не знаємо, де шукати. Так у нас буде більше шансів. Що ж, тепер можна й в інші гірські масиви перехо-

дити.

– Зв'язок по розкритому каналу з командуючим флотом, –
скомандував Олексій зв'язківцеві «Швидкого».

– Зв'язок установлений, командир, – відповів зв'язківець.

– Що в тебе? – запитав Святозар.

– Доповідаю, один винищувач одержав ушкодження й не
може продовжувати пошукову операцію. На низькій висоті
він ушкодив посадковий двигун. Я вирішив повернути його
на лінкор. Зустріньте його.

– Зрозумів тебе, Олексій. Як просуваються пошуки?

– Поки немає ніяких результатів. Всі піраміди розбиті.
Видимо, сектор порожній. Тільки дике плем'я вдалося від-
шукати, про яке я вже доповідав.

– Це погана новина, продовжуйте пошук далі. Вам потріб-
но посилення групи?

– Ні, сил досить.

– Тримаєте мене в курсі. Кінець зв'язку.

Глава 14

Як тільки зв'язок був захищений, а перешкоди подавлені, на пошуки катакомб і печер у район центрального гірського масиву сектора 3.9 вилетіли винищувачі. Проходячи гори на різних висотах, від низьких до високих, під різними кутами, було виявлено три печери, дві з яких перебували недалеко від доступних для посадки глайдерів місць, і одну на висоті, куди добратися масі людей пішки було б у край складно. Її вирішили поки не обстежувати. Але от невдача. Готові проводити пошук групи не можуть цього зробити, тому що із цієї частини сектора пішло сонце. Два згаслі сонця ніхто не відновлює, і їхній стан ще навіть не вивчають. Попросту немає здатних на це техніків і інженерів. Вони є в Метрополії. Так що поки прийдеться обходитися з одним сонцем. Орієнтовно, до його повернення в зону пошуку є одинадцять година. Можна досліджувати гірський хребет на східній частині, у нього вже увійшло сонце та і у запасі є не менше дев'яти годин на пошуки. Цілком достатньо. Щоб пілоти винищувачів могли відпочити, було вирішено розділити їх на групи. Виходячи з того, що сонце всього одне й дві третини сектора в тіні, на обліт гірського хребта була спрямована одна група, а інші, через те, що не можуть зараз повернутися на лінкор приземлилися в порту де проходили інструктаж. Там

же був корвет «Швидкий», що забезпечив харчування пілотам. Другий корвет був під куполом сектора й контролював весь периметр, беручи участь у придушенні перешкод.

Перші ж дві години пошуку дали позитивний результат. Були знайдені дві печери. Вони були розташовані в лісистій частині гір на значному віддаленні друг від друга. Поруч із ними зручних місць для посадки скутерів не було, але підходяща точка була ледве вище, у межах напівгодини ходьби. Створювалося враження, що печери й площадки рукотворного походження. Відразу, у зазначені координати, з корвета «Швидкий» були вислані чотири десантні групи, по дві до кожної печери.

Прибувши на місце, перша пошукова група зштовхнулася з не дуже приємним сюрпризом. Від місця посадки глайдерів йти було дуже складно: спуск під дуже крутим кутом. Плавний спуск був можливий, тільки якщо йти убік від печер. Це небагато подовжувало маршрут. Але чи варто йти в обхід? Раптом там є пастки? Якщо дуже акуратно, то спуститися можна й по схилі. Чужі на планеті були: постановники перешкод, захоплені кораблі. Якщо в печерах людей убити вони не зважилися або не змогли, то встановити пастки на шляху до печер вони цілком могли. Погодивши маршрут з командиром «Швидкого», десант почав акуратний спуск по схилі. Проте дрон, він був тягарем, такі спуски не для нього – прийдеться в печеру входити без нього.

Дійшовши до входу в печеру, десант виставив охорону у

входу й двома групами ввійшов усередину. Освітлення в печері не спостерігалось. Використовуючи власні ліхтарики, пошуковці повільно рухалися вперед, переглядаючи через сканер наявність можливих схованих засобів загородження або джерел тепла. Печера стала небагато заглиблюватися й уходити вправо. Пройшовши кілька метрів, стало пробиватися легке світло. У міру наближення до нього, світло ставало усе яскравіше і яскравіше. Далі тунель уже добре освітлювався. Світильники використовували енергію геомагнітного поля. Тепер йти було зовсім просто, було світло, і підлога була вирівняна. Печеру явно готовили заздалегідь, швидше за все до початку війни. Це були технології людей, виходить, зустріч очікувалася із представниками поселенців. Через сотні півтори метрів група вперлася в тупик. Дивно, не може цього бути. Отут, напевно, повинна бути двері. Замаскований вхід. Інакше до чого це все? Але сканер нічого не показував, ніяких видимих слідів проходу.

Раптом за спиною стеля стала опускатися й утворився плавний підйом у гору. Група виявилася розділена на дві частини, тих, хто залишився з боку входу, відділені стелею, що опустилася, і тих, хто залишився притиснутим у тупику. Зі спуска на групу дивилися дві захищені турелі, а через енергетичний щит на них були спрямовані плазмагони піхотинців. Вести бій не було ні якого сенсу, вся група була, як мішені в тирі. Опустивши свою зброю, сержант дав команди іншим зробити те ж саме. Піднявши праву руку нагору, він ви-

мовив: «Світ вашому будинку. Я сержант Метрополії Батьківщини, ми проводимо пошукову операцію в секторі 3.9».

У відповідь на це, через щит вийшла світловолоса людина білої раси в синій формі капітана десантного підрозділу піхоти. Піднявши праву руку нагору він привітає словами: «Світ вам. Я капітан поселенців п'ятої стільники колоністів сектора 3.9 ГЕІ Метрополії Батьківщини».

Капітан був підтягнутий, створював враження дуже впевненої в собі людини. У ньому відчувалася велика внутрішня сила. Виникало відчуття, що він розуміє всю ту величезну відповідальність, що лежить на ньому, і при цьому він її приймає й несе на собі. Погляд його був наповнений силою і усвідомленням всієї відповідальності, що на ньому лежала. Він хоч і виглядав молоджавим, відчуття було, що це навчена досвідом людина, що усе зрозуміла і, не дивлячись на це, не відступила, а робить те, що повинна.

Після вітання капітан завірив, що нікому не заподіють шкоду, скомандував пошуковій групі скласти зброю й рухатися за ним. Якщо вони ті, за кого себе видають, у них немає ніяких причин для занепокоєння. Контакт сутностей сержанта й капітана давав чітке розуміння безпеки.

– Не варто хвилюватися сержант, – сказав капітан, – це всього лише стандартна міра безпеки, ви повинні це розуміти.

Що ж, – подумав сержант, – буде правильно підкоритися. Частина групи залишилася зовні, і, напевно, уже повідомила

про подію. Якщо буде необхідність, величезні кораблі рознесуть гору в пил.

Сержант жестом дав команду групі скласти зброю й відійти назад на два кроки.

До них спустилися п'ять чоловік у камуфляжі десантників, всі як один підтягнуті й зібрані, зібрали зброю й піднялися назад.

– Ідіть за мною, – сказав капітан і жестом подав знак рухатися за ним. Під конвоем група піднялася наверх і ввійшла в глиб печери. Стеля піднялася, закривши прохід до поселенців і відкривши його для групи прикриття.

Після того, як стеля піднялася, група прикриття не виявила в просторі розвідгрупу. Про це негайно було повідомлено командирові корвета «Швидкий».

Глава 15

Група йшла по тунелю, що став значно ширше. Тунель ішов вниз, у глиб гори. Було видно, що бойова охорона тунелю була організовано грамотно, турелі на різних рівнях, бійниці для піхоти. Цікаво, кого вони побоюються? Капітан був не говіркий. Поки групу вели в невідомому їм напрямку, сержант уважно вивчав тунель, запам'ятовував місця, відзначав у куточках пам'яті пости охорони. Його сутність не випробовувала страху, не відчувала небезпеки. А от носій був на взводі. Все-таки, логіка й аналіз свідомості носія досить сильні, і підказки сутності, інтуїції, у моменти невизначеності й небезпеки перекриваються їх посиленнями. Навчитися користуватися ними повною мірою автоматично носію ще стояло навчитися. Цей навик напрацьовується.

Пройшовши тунелем хвилин десять, групу завели в кімнату із двома широкими дерев'яними тапчанами й невеликим столиком, на зразок газетного. На столі стояли два скляних глечики з водою й три склянки. Під стелею горіли п'ять ламп, світла від яких вистачало з лишком. З'явилося відчуття, що час став тягтися дуже повільно. Невідомість тримала в напрузі. Заспокоювала думка, що якби їх хотіли вбити, то зробили б це вже давно.

Двері розгорнули, і в кімнату увійшов той же капітан і

чемно запропонував сержантові групи пошуку пройти з ним. Поки одному. Сержант прийняв пропозицію, не прийняти її він не міг. Не чекати ж отут вічність, поки надійде нова пропозиція, і застосовувати силу.

Вони пройшли по коридору, завернув вправо й увійшли у двері, що охороняли два десантники. Увійшовши у двері, вони потрапили велику залу, де було багато людей. На невеликій кафедрі, ледве вище інших за столами сиділи п'ять чоловік. Двоє з них точно були жерці. Їх поплутати з кимсь дуже складно. Мудрість, проникливість і концентрація уваги просто були написані на їхньому обличчі, у погляді. Їхній пронизуючий погляд викликав якийсь страх. Було враження, що тебе просто сканують як зовні, так і зсередини. У них були довгі світлі волосся, акуратно доглянуті бороди. Одяг був білосніжними й розшитий золотими рунами на плечах. Вони не виглядали старими, навпроти, створювалося враження, що їхній вік від сили два періоди. Але це був явно не так, тому як жрець не може бути таким молодим

Сержантові запропонували піднятися й сісти на стілець праворуч від кафедри. Видимо планувався публічний допит або розмова. Начебто нічого страшного, але мурашки пробігли по спині. Це не те, до чого він був завжди готовий.

Всі хто знаходився в залі мали світлі волосся, різної довжини, невелику доглянуту бороду. Їх одяг був різним. Це були й військові, і керівники, і представники інших каст.

З-за столу встав чоловік, одягнений у синю військову уні-

форму представника служби внутрішньої безпеки. Піднявши праву руку нагору, він обвів поглядом всіх присутніх, після чого все відразу затихли. Жерці уважно розглядали сержанта. Після того, як усі стихли, з-за, із правої сторони встав жрець і сказав, що в сержанта зв'язок носія й сутності не втрачений. За ним встав другий жрець і заявив, що підтверджує слова свого попередника. Зв'язок сутності й носія є, і зв'язок стійка. У залі відразу почали перешіптуватися й розмовляти люди. Чоловік у військовій формі знову підняв руку, і все відразу затихли.

З-за столу встала людина, одягнена у розписану золотими нитками накидку. Він був середнього росту й, як всі навколо, світловолосий, яснолиций з невеликою, акуратно стриженою бородою. Повернувшись до сержанта обличчям, чоловік розпочав розмову, представившись.

– Мене звуть Володимир. Я голова об'єднаних північно-східних і південно-східних стільник сектора 3.9. Хто ти будеш такий і звідки? З якою місією прибув до нас?

– Я сержант Метрополії Батьківщини, звати мене Антон. Ми проводимо пошукову операцію в секторі 3.9. Шукаємо всіх хто вижив в секторі. На орбіті планети велике з'єднання флоту Метрополії й судна з поселенцями. Увійти в планету вони поки не можуть. На орбіті кораблі чужих, які заявили про права на сектори 3.9 і 3.10 і перекрили вхід у планету. У секторі 3.10 живих вдалося знайти, вони під охороною. Чужі контролювали всі наші переговори й блокували роботу

радарів у секторі 3.9. Зараз блокування радарів удалося перебороти, зв'язок також захищений. На планету спрямована спостережна місія, щоб на місці підтвердити або спростувати претензії чужих і перевірити наші заяви про живих поселенців. Про те, що ми знайшли живих у секторі 3.9, ще ніхто не знає. Нам потрібно доповісти інформацію й взяти вас під захист. Зараз у секторі перебувають наші три корвети й винищувачі.

– Скажи, Антон, як давно ви ввійшли в сектор?

– 32 години потому.

– Чужі на планеті вам зустрічалися?

– Ні, ми сканували сектор, але наткнулися на постановники перешкод чужих. Чужі отут явно, якщо не є, то були. Над куполом сектора зависли кораблі чужих лінкор і два крейсери.

– Дуже багато з людей загинули у війні. Ми тут уже дуже давно. Зв'язку з метрополією немає ніякого, наші кораблі або знищені, або захоплені.

– З ким ви воювали?

– А це саме сумне, друже мій. По суті самі із собою. У західних стільниках сектора, у поселенців почав пропадати зв'язок між носієм і сутністю. Цей процес був довгий. Але з кожним періодом він усе більше й більше розвивався. Спочатку ми перестали пускати їх до нас. Спілкування з ними було токсичним. Люди з наших стільник піддавалися їхньому впливу й починали втрачати зв'язок сутності й носія. Піс-

ля цього, західні стільники вирішили війною відібрати в нас території, тому що їм чомусь здалося мало того, що в них є, а нас вони почали вважати зараженими сутностями. Ми для них стали не людьми, а сміттям, який треба прибрати. У підсумку планета була спалена. Вода на поверхні, або вся, або майже вся не придатна для вживання. Першою справою, був нанесений удар по пірамідах влади. Так ми втратили зв'язок з Метрополією. У нас є непрямі докази, що в цьому їм допомогли чужі. Передбачаючи такий розвиток подій, ми почали готувати шляхи до відступу й збереження поселенців. У горах і під поверхнею зроблені тунелі й зали, організована система вентиляцій і очищення води. Ми були впевнені, що із втратою зв'язку Метрополія направить флот. Але от чому так довго вас не було, цього ми не знаємо.

– Зв'язок був загублений зовсім недавно. Усього чверть періоду назад.

– Дуже дивно. Адже зв'язку немає дев'ять періодів.

– Так, це дивно. Але ж чужі контролювали наш зв'язок. Може, це й було причиною роботи каналу зв'язку?

– Скажи, Антон, які ти зараз маєш наміри, що будеш робити?

– Я повинен повідомити на корвет «Швидкий» інформацію про знайдених живих поселенців й забезпечити безпеку периметру. Скажіть, ще багато є живих? Ви компактно розташувалися або розкидані по всьому сектору? Я повинен знати, щоб вибудувати захист периметра й забезпечити при-

криття силовим щитом.

– Живих дуже багато. Якщо нас дотепер не знайшли чу-жі, значить ми добре сховалися. Не варто розкривати місце розташування всіх, поки в сектор не ввійдуть основні сили флоту. До того ж, у нас із деякими стільниками немає зв'язку. Але ми знаємо, що вони повинні були вціліти. Їхні передбачувані координати я давати не буду, з метою безпеки.

– Я згодний з Вами. Це розумно. Подібним чином ми надійшли в секторі 3.10. Організували охорону тільки однієї знайденої нами групи, а пошуком іншої займатися не стали, до прибуття флоту.

– Що ж. Не будемо витрачати час. Тебе й твою команду проводять до виходу. Ми контролюємо всі тунелі й підступи до них. До пори до часу ми будемо ховатися отут. Удачі тобі, сержант.

– Коли я повернуся знову, то представники ради будуть у секторі, сказав Антон.

Глава об'єднаних стільник устав і направився до дверей за кафедрою. Усі в залі почали розходитися. До мене підійшов капітан, що привів сюди, ми вийшли із зали тай направилися в кімнату до моєї команди. Нам повернули зброю, вивели в зовнішній тунель, з якого забрали й закрили вхід.

У тунелі нас чекала група прикриття. Переглянувшись один з одним, ми без слів направилися до виходу.

Глава 16

Докладно доповівши про те, що трапилося, командирові «Швидкого», вся група розмістилася в трьох поясах охорони. До місця стали злітатися винищувачі з пошукової групи й корвет «Швидкий». Силове поле над горою формувати було досить складно. Вершини гір не розташовували до цього. Можливо такі дії були помилкою. Якщо чужі оголосили планету ненаселеною, виходить, вони не знайшли людей, а вжиті заходи їх демаскували. Мабуть, потрібно було провести обманний маневр, організувавши охорону порожньої області, на випадок, якщо нас атакують.

До того ж, не всі винищувачі в секторі були в нашому розпорядженні. Частина з них шукали чужих. І якщо джерела перешкод були визначені, то живих представників чужих біля них знайти не вдалося. Але, щось підказувало, що вони повинні бути, і вони явно не хочуть, щоб ми їх знайшли.

Під землею знайти живих істот з винищувача вкрай складно. Це повинна бути не велика глибина. Те ж саме стосується й води. Якщо наги є у воді, то на глибині їх засікти з винищувача буде неможливо. Інша справа, якщо це буде лінкор. З його потужними сенсорами, сонарами й радарами, знайти чужих буде, куди легше. Але, однаково, є межа глибини й для нього: без занурення навряд чи вдасться обійтися. Але є

шанс, що чужі перебувають у печерах. Саме тому їхнім пошуком зайнята частина винищувачів.

Але сталося, як сталося. Периметр брався під захист. Корвет «Незворушний» із групи, що прибула із сектора 3.10 вийшов за межі купола. Він установив контроль за дією чужих. Була ймовірність, що на сектор упаде великий об'єкт, уламок земної кори, наприклад, або твердий шар частини сусіднього сектора. Корвет зможе його збити або хоча б зруйнувати на більше дрібні частини. Заодно, він зможе відстежити, звідки візьметься цей уламок. Сам-то він відпасти ніяк не може.

У цей час, пошукова група, що досліджувала іншу печеру, одну з тих, що була знайдена в освітленій зоні, вийшла на зв'язок. Вони повідомили, що, вивчивши печеру, знайшли штучне освітлення тунелів, але печери тупикові, і живих вони не знайшли. Командир «Швидкого» дав команду припинити пошуки в цій печері й повернутися туди, де були знайдені живі поселенці. Ми догадалися, що там є замаскований вхід, як і в тій печері, у якій відбувся контакт із тими, що вижили. Але зараз його шукати не було сенсу. Сил на охорону всіх стільник у нас не було, а наражати на небезпеку їх було не можна.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.